

MUHKEM-MÜTEŞÂBİH (2)

(...dünden devam)

Bunlar, müteşâbihlerin ardına düşüp baskı kurmak, çıkar sağlamak isterler. Bir de Kitâbın bildirdiği uyarıların, inanmayanların uğrayacakları azâbın, Kıyâmetin zamanını belirlemek isterler. “Falan zamanda belâ gelecek, filân zamanda Kıyâmet kopacak” derler. Oysa Kitâbın bildirdiği azâbın veya Kıyâmetin ne zaman gerçekleşeceğini Allah’tan başka kimse bilmez. Demek ki müteşâbihlerin ardına düşmek başka, Kitâbın te’vîli de başka şeydir. Müteşâ-bihlerin gerçek mânâsını da Kitâbın te’vîlini (uyarılarının, inkârcıların çarpılacakları azâbın veya Kıyâmet sâatinin gerçekleşeceği zamanı) yalnız Allah bilir.

İkinci ihtimal de şudur: Kitâbın te’vîlini istemek, birinci davranışın, yani baskı kurmak için müteşâbihlerin ardına düşme eyleminin sonucudur. Yani bunlar müteşâbihlerin ardına düşüyorlar ki Kitâbın te’vîline uğrasınlar, belâlarını bulsunlar. Çünkü benzer, anlamı şüpheli âyetlerinin ardına düşüp tahminlere göre mânâlar ver-mek, böylece Kitâbın kastetmediği mânâları âyetlere yükleyip dini ayrıntılara boğmak, Kitâbın uyardığı belâlara çarpılmaya neden olur. Böyle yapanların sonucu başarısızlık, onmazlıktır. Allah’ın koymadığı harâm ve helâl hükümleri koyanlar onmazlar (Nahl: 70/116).

Böyle birtakım hesaplar, çıkarlar için müteşâbihlerin ardına düşenler, yüreklerinde eğrilik bulunan, kötü niyetli din uzmanlarıdır. Fakat asıl ilimde derinleşmiş olan râsih âlimler, hepsinin, Allah tarafından olduğuna inanarak müteşâbihlerin (şüpheli şeylerin) ardına düşmedikleri gibi, azâbın ne zaman geleceği, Kıyâmetin ne zaman kopacağı gibi şeylerin ardına da düşmezler. İşte Kitâb’dan öğüt alıp yararlanan gerçek mü’minler onlardır.

Söz konusu âyette ifade edilen Kitâbın müteşâbihlerinin ardına düşen din uzmanları, Kitâb ehli uzmanları olduğu gibi, râsih âlimler de yine Kitâb ehli olan iyi niyetli bilginlerdir. Hz. Peygamber’in sahâbîleri, Kur’ân’ı bütün teslîmiyyetleriyle ve itirazsız kabul ediyor, onu okudukça derileri ürperiyor, gönülleri onun âyetleriyle Allah’ı anmağa yöneliyor, duygulanıyor, yumuşuyordu: *“Mü’minler o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, O’nun âyetleri kendilerine okunduğu zaman imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler. Namazlarını kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) harcarlar.”* (Enfal: 93/2-3)

Kur'ân-ı Kerîm'de **"ûtû'l-ilm, ehlu'z-Zikr, er-râsihûne fî'l-ilm:** kendilerine bilgi verilenler, Zikir ehli, ilimde râsih olanlar" ta'birleri
, hep Ki

tâb ehli bilginleri hakkında kullanılmıştır. Âl-i İmran: 94/7. âyette

ilimde râsih olanlar

ta'bîri de

Kitâb ehlinin, derin bilgi sahibi iyi niyetli insanlarını kastetmektedir. Kitâblarında çeşitli anlama gelebilecek bazı âyetleri bilerek veya bilmeyerek yanlış yorumlayıp dine teslîs (üçleme) inancını sokanlar, Hz. Îsâ'nın, Allah'a kâinâtın koruyucusu, sahibi, rabbi anlamında

"Baba"

demesini asıl amacından saptırarak ger

çekten Allah'ın, Îsâ'nın babası olduğunu ileri sürenler ve yaptıkları yanlış yorumları Kitâbın hükmü gösterip, dinde kuşkuların, bölünmelerin doğmasına neden olanlar, özü bırakıp sözle uğraşanlar ve dini kendi tekellerinde görüp, Allah ile kul arasına girerek halk üzerinde baskı Kuranlar Hristiyan din uzmanlarıdır. Hz. Peygamber döneminde Müslümanlar arasında Peygamber'in dışında ne böyle din uzmanları gurubu, ne de "râsih âlimler" denilebilecek ulemâ gurubu vardı.

(devamı yarın..)